

Sygn. akt *XVII AmE 172/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	SSO Anna Maria Kowalik
Protokolant –	st. sekr. sąd. Joanna Preizner

po rozpoznaniu 20 grudnia 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w W.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem (...) spółki akcyjnej w K.

o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej

na skutek odwołania powódki od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 27 października 2016 r. Nr (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

3. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w W. na rzecz (...) spółki akcyjnej w K. kwotę 737,00 zł (siedemset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII AmE 172/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 października 2016 roku nr (...)Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE, pozwany), na podstawie art. 8 ust. 1 w związku z art. 7 ust. 1 i 3, art. 7 ust. 5 i art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r., poz. 1059 z późn. zm.) (dalej p.e.) oraz w związku z art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r., poz. 23 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w W. (dalej powódka) o rozstrzygnięcie w sprawie spornej dotyczącej odmowy zawarcia przez (...) S.A. z siedzibą w K. umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej instalacji odnawialnego źródła energii pn. farma wiatrowa „N. (...)” o mocy przyłączeniowej 15,8 MW, planowanego na terenie gminy N., stwierdził, że na przedsiębiorstwie (...) S.A. z siedzibą w K. nie ciąży obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do

sieci elektroenergetycznej instalacji odnawialnego źródła energii pn. farma wiatrowa „N. (...)” o mocy przyłączeniowej 15,8 MW, planowanego na terenie gminy N..

Od niniejszej Decyzji odwołanie złożyła powódka, zaskarżając ją w całości. Wniosła o zmianę Decyzji i stwierdzenie, że na (...) S.A. z siedzibą w K. ciąży obowiązek zawarcia z (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w W. umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej instalacji odnawialnego źródła energii pn. farma wiatrowa „N. (...)” o mocy przyłączeniowej 15,8 MW, planowanego na terenie gminy N., ewentualnie o uchylenie zaskarżonej Decyzji, a także zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Zaskarżonej Decyzji zarzuciła:

- 1) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7 i art. 77 § 1 kpa polegające na braku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, a co za tym idzie niewyjaśnienie stanu faktycznego sprawy z uwzględnieniem słusznego interesu stron,
- 2) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 7 ust. 1 oraz art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r., poz. 1059 z późn. zm.) poprzez ich niewłaściwe zastosowanie.

Ponadto wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z dziedziny rachunkowości w celu dokonania oceny analizy efektywności ekonomicznej przyłączenia do sieci elektroenergetycznej zainteresowanej instalacji odnawialnego źródła energii pn. farma wiatrowa „N. (...)” o mocy przyłączeniowej 15,8 MW, planowanego na terenie gminy N..

Pozwany Prezes URE w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania; przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych przez Prezesa URE w toku postępowania administracyjnego na okoliczność prawidłowości zaskarżonej Decyzji; oddalenie wniosku dowodowego powódki; zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(...) S.A. z siedzibą w K. (dalej zainteresowany, (...)) w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powódki na rzecz zainteresowanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. ubiega się o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej (...) spółki akcyjnej instalacji (...). Spółka dysponuje tytułami prawnymi do korzystania z nieruchomości objętych planowaną inwestycją (k. 83- 134 akt adm.). Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, uchwalony uchwałą Rady Gminy N. 30 grudnia 2013 r. (...)dopuszcza możliwość realizacji zamierzeń inwestycyjnych polegających na budowie farmy elektrowni wiatrowych na tych nieruchomościach. Jednocześnie gmina N. nie posiada założeń i planu, o których mowa w art. 19 i 20 p.e. (pismo z 27 lutego 2015 r., k. 141 akt adm.).

Powódka 12 czerwca 2014 r. złożyła w Przedsiębiorstwie (...) S.A. kompletny wniosek o określenie warunków przyłączenia FW N. o mocy 33,7 MW do sieci dystrybucyjnej (k. 22-47 i 48 akt adm.) oraz 27 czerwca 2014 r. dokonała wpłaty zaliczki na poczet opłaty za przyłączenie do sieci (k. 144 akt adm.). Jako proponowany termin przyłączenia wskazała IV kwartał 2018 r.

Mając na uwadze dane zawarte we wniosku o przyłączenie powódka została zaliczona do II grupy przyłączeniowej zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 2 Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. z 2007 r. nr 93, poz. 623, z późn. zm., zwanego „rozporządzeniem systemowym”). W związku z powyższym Zainteresowany zlecił wykonanie ekspertyzy wpływu przyłączenia planowanego źródła na (...) (dalej (...)) na podstawie zakresu i warunków jej wykonania uzgodnionych z operatorem systemu przesyłowego, tj. (...) S.A. ((...) S.A.).

Na zlecenie Zainteresowanego opracowano „Ekspertyzę wpływu przyłączenia farmy wiatrowej N. (...)o mocy przyłączeniowej 33,7 MW na pracę i parametry (...) (k. 146-170 akt adm.), której celem była ocena wpływu przyłączenia instalacji odnawialnego źródła pn. FW N. o mocy 33,7 MW na pracę i parametry systemu elektroenergetycznego. Jako planowane miejsce przyłączenia została wskazana rozdzielnia 110 kV w stacji 110/15 kV D. (dalej (...)) zlokalizowanej w sieci elektroenergetycznej Przedsiębiorstwa.

W przedmiotowej ekspertyzie zbadane zostały wielowariantowe obliczenia symulacyjne uwzględniające analizę rozplywów mocy czynnej i biernej oraz profili napięciowych w stanach normalnych pracy sieci, stanach awaryjnych (kryterium n-1) i remontowych (kryterium n-2), które zostały wykonane na charakterystycznych modelach obliczeniowych: doliny letniej LD (temperatura otoczenia 30°C), szczytu letniego LS (temperatura otoczenia 30°C) i zimowego ZS (temperatura otoczenia 10°C). Zgodnie z zakresem i warunkami wykonania ekspertyzy, analizy rozplywowe w stanach normalnych i awaryjnych (kryterium n-1) zostały wykonane na tle obciążalności długotrwałej elementów sieci (pkt 3.1.2 ekspertyzy). Obliczenia te miały na celu określenie wpływu przyłączenia FW N. o mocy 33,7 MW na pracę i parametry sieci przesyłowej oraz sieci 110 kV Przedsiębiorstwa pod kątem długotrwałej obciążalności prądowej ciągów liniowych i poziomów napięć sieci w okresie doliny letniej oraz szczytu letniego i zimowego, a tym samym dokonanie oceny wpływu ewentualnego przyłączenia tego źródła na pracę i parametry sieci elektroenergetycznej (...) w planowanym terminie przyłączenia, tj. w IV kwartale 2018 r. Na podstawie wyników przeprowadzonej analizy technicznej wpływu przyłączenia FW N. o mocy 33,7 MW na parametry i pracę (...) sformułowano następujące uwagi i wnioski (pkt 7 ekspertyzy):

- W stanie normalnym w wariantcie WO praca FW N. powoduje w modelu LS niewielkie przeciążenie (101%) linii 110 kV A. - C., natomiast w modelu W2 powoduje przeciążenie tej linii do 111% (obciążenie pozostałych elementów sieci na obserwowanym obszarze nie przekracza 100%).

- W wariantcie W1 zanotowane w modelach letnich przekroczenia dopuszczalnej obciążalności linii 110 kV na obserwowanym obszarze, a praca analizowanej FW N. powoduje w modelu LD przeciążenie linii 110 kV A. -C. (do 128%), natomiast w modelu LS powoduje wzrost przeciążenia tej linii (do 142%). Wpływ (powyżej 3%) pracy farmy na wzrost przeciążeń linii na obserwowanym obszarze zanotowano również dla linii K.-J.-W. (zwiększenie przeciążeń o 4%).

- W stanach n-1, w wariantach WO i W2 praca FW N. z pełną mocą powoduje w modelach letnich wzrost maksymalnego obciążenia linii 110 kV A. - C. (w pozostałych przypadkach zanotowanych przeciążeń, praca FW N. nie powoduje zwiększenia przeciążeń).

- W wariantcie W1 stwierdzono natomiast w stanach n-1 liczne przeciążenia linii 110 kV na obserwowanym obszarze. Praca FW N. powoduje w modelach letnich w stanach n-1 w wariantcie W1 przeciążenia linii 110 kV:

- C. - D.,
- A. - odgałęzienie H. M.

oraz powoduje zwiększenie maksymalnych przeciążeń linii 110 kV:

- A.-C.,
- K.-J.-W..

- W analizowanych stanach n-2 zanotowano znaczący wpływ pracy FW N. na obciążenia linii 110 kV A. - C. - D.. Praca FW N. skutkuje wzrostem przepływu na tych liniach powodując: (i) w wariantcie WO przeciążenie linii A. - C., (ii) w wariantcie W1 przeciążenie linii C. - D. oraz wzrost przeciążenia linii A. -C., (iii) w wariantcie W2 wzrost przeciążenia linii A. - C..

- W wyniku przyłączenia analizowanej farmy wiatrowej FW N. zanotowano wzrost (powyżej 3%) przeciążenia elementów sieci 110 kV na obserwowanym obszarze. Na podstawie otrzymanych wyników stwierdzono, że w stanach n-1 bez modernizacji sieci dopuszczalna moc farmy w poszczególnych wariantach wynosi:

- 45% (15 MW) w wariantcie WO,
- 0% w wariantcie W1,
- 11% (4 MW) w wariantcie W2.
- Po uwzględnieniu podwyższenia temperatury pracy przewodów roboczych przeciążonych linii do 80°C stwierdzono, że ograniczenia w mocy farmy nie występują.
- Przyrost wartości mocy zwarciowej na szynach rozdzielni 110 kV stacji D., związany z przyłączeniem FW N. do tego (...) wyniósł 40 (...). Wartość mocy zwarciowej w stacji D. z przyłączoną FW N. wynosi 1950 (...) (w stanie maksymalnym).

- Minimalna moc zwarciowa obliczona na podstawie modelu lato dolina na szynach rozdzielni stacji D. wynosi 1400 (...).

W oparciu o wykonaną ekspertyzę Zainteresowany w październiku 2014 r. opracował projekt warunków przyłączenia Nr (...) (k. 171-175 akt adm.).

Określony na podstawie wyżej wskazanych wniosków zawartych w ekspertyzie, niezbędny zakres modernizacji istniejących w sieci linii napowietrznych 110 kV, którego zrealizowanie umożliwiłoby przyłączenie FW N. został ujęty w pkt 4.18 projektu warunków przyłączenia (k. 171 v akt adm.). Zgodnie z treścią tego punktu warunkiem niezbędnym dla umożliwienia przyłączenia FW N. o mocy 33,7 MW do sieci dystrybucyjnej 110 kV jest realizacja zadań inwestycyjnych polegających na:

- modernizacji linii napowietrznej 110 kV relacji stacje: A. - C. poprzez zwiększenie temperatury granicznej przewodów roboczych z +40°C do +80°C (pkt 4.18.1. projektu warunków przyłączenia),
- modernizacji linii napowietrznej 110 kV relacji stacje: A. - Huta (...) poprzez zwiększenie temperatury granicznej przewodów roboczych z +40°C do +60°C (pkt 4.18.2. projektu warunków przyłączenia),
- modernizacji linii napowietrznej 110 kV relacji stacje: C. - D. poprzez zwiększenie temperatury granicznej przewodów roboczych z +40°C do +60°C (pkt 4.18.3. projektu warunków przyłączenia).

Projekt warunków przyłączenia został przez (...) przedstawiony do uzgodnienia operatorowi systemu przesyłowego (...) S.A.) pismem z 22 października 2014 r. (k. 144 akt adm.).

W odpowiedzi (...) S.A. wskazało, że „wystąpienie warunków technicznych przyłączenia jednostki wytwórczej do sieci jest możliwe wyłącznie w przypadku kiedy: 1. możliwa jest realizacja połączenia instalacji wytwórczej z siecią, 2. możliwy jest transport energii elektrycznej od odbiorców, bądź w wymaganym terminie zapewniona będzie realizacja inwestycji sieciowych, które umożliwią jej transport, 3. możliwy jest odbiór energii elektrycznej, tj. istnieje zapotrzebowanie na wyprodukowaną energię przez tę jednostkę wytwórczą, przy uwzględnieniu minimalnej wymaganej wielkości mocy wytwarzanej przez minimalną liczbę innych jednostek wytwórczych, niezbędnych do zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci (...)” oraz poinformowało, że ekspertyza przesłana przez Przedsiębiorstwo i opracowany na jej podstawie projekt warunków przyłączenia „w zakresie, o którym mowa w pkt. 1 i 2, tj. wystarczalności układu sieciowego, zostały wykonane prawidłowo. Natomiast przesłane warunki przyłączenia wymagają zmiany zgodnie z uwagami, wymienionymi w Załączniku do niniejszego pisma”. (...) S.A. wyjaśniło, że celem oceny możliwości przyłączenia FW N. „pod kątem uwarunkowań o których mowa w pkt. 3 powyżej, (...) S.A. przeprowadziły weryfikację możliwości odbioru energii elektrycznej we wnioskowanym miejscu przyłączenia,

tj. czy po przyłączeniu wystąpi zapotrzebowanie odbiorców na wyprodukowaną przez tę farmę wiatrową energię elektryczną. (...) Biorąc pod uwagę przyłączone farmy wiatrowe oraz te dla których wydano warunki przyłączenia lub podpisano umowy o przyłączenie, (...) S.A. stwierdzają brak możliwości odbioru wyprodukowanej energii elektrycznej przez przedmiotową farmę wiatrową. Dodatkowe przyłączenie przedmiotowej farmy wiatrowej do sieci elektroenergetycznej spowodowałoby konieczność wyłączania jednostek wytwórczych wchodzących w skład minimum technicznego (...), co prowadziłoby do powstania zagrożenia pracy systemu elektroenergetycznego.”. Biorąc pod uwagę powyższe (...) S.A. nie mogą uzgodnić przesłanego projektu warunków przyłączenia.” (pismo z 14 listopada 2014 r., k. 49-51 akt adm., pismo z 11 marca 2015 r. k. 144-154 akt adm.).

(...) pismem z 20 listopada 2014 r. poinformowało W. o odmowie określenia warunków przyłączenia i zawarcia umowy o przyłączenie dla FW N. o mocy 33,7 MW z powodu braku technicznych warunków przyłączenia. O dokonanej odmowie powiadomiło również Prezesa URE (k. 52 akt adm.).

W wyniku powyższego W. pismem z 10 lutego 2015 r. zwrócił się do Prezesa URE o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego odmowy przez (...) zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej FW N. o mocy 33,7 MW planowanego na terenie Gminy N. w obrębie D. (działki nr ewid. (...) (...) i (...)), K. (działki nr ewid. (...)) oraz D. (działki nr ewid. (...)) (k. 1- 14 akt adm.).

Pismem z 18 lutego 2015 r. Prezes URE zawiadomił W. i (...) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie o rozstrzygnięcie sporu na podstawie art. 8 ust. 1 p.e. oraz wezwał do złożenia wyjaśnień oraz uwierzytelnionych dokumentów, mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy (k. 80-81 akt). W odpowiedzi na powyższe wezwanie strony sporu przedstawiały swoje stanowiska oraz przesyłały wymagane dokumenty (k. 83-138 i 144-190 akt adm.).

(...) oświadczyło, że „spośród inwestycji wskazanych w pkt. 4 projektu warunków przyłączenia nr (...), jedynie zadanie opisane w pkt. 4. projektu warunków przyłączenia, za wyjątkiem pozycji 4.13. oraz 4.18.3., zakładano wprowadzić do obowiązującego planu rozwoju w ramach aktualizacji. Przy czym, pozycja 4.13. dotyczy majątku sąsiedniego operatora sieci dystrybucyjnej, tj. (...) S.A. Oddział (...), natomiast zadanie z pkt. 4.18.3., ze względu na duże nakłady przewidziane na jego realizację, planowano wprowadzić do kolejnego planu rozwoju. Tym samym, do czasu przebudowy i/lub modernizacji linii napowietrznej 110 kV relacji C. - D. w stanach awaryjnych n-1 FW N. miała być ograniczana do mocy 15,8 MW, zgodnie z zapisem w pkt. 10 projektu warunków przyłączenia.” (k. 144- 144 v akt adm.). W załączeniu przedstawił stosowny wyciąg z Tabeli 43 tego planu (k. 176 akt adm.).

Pismem z 16 marca 2015 r. Prezes URE wezwał więc (...) S.A. - jako operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego - do przedstawienia analizy wykazującej brak możliwości odbioru energii elektrycznej wytworzonej w:

- FW N. o mocy przyłączeniowej 33,7 MW,
- FW N. pracującej w ograniczeniu do mocy 15,8 MW (k. 192- 193 akt adm.).

W odpowiedzi z 8 kwietnia 2015 r. (...) S.A. przedstawiło „Ekspertyzę wpływu przyłączenia farmy wiatrowej N. (...) na bezpieczeństwo pracy (...), wyjaśniając m.in., że „zgodnie z w/w ekspertyzą, w całym analizowanym okresie, stwierdzono brak technicznych warunków przyłączenia jakiegokolwiek mocy farmy wiatrowej N. (...) z powodu zagrożenia bezpieczeństwa pracy (...). (...) S.A. wniosło o „nieprzekazywanie, nieujawnianie osobom trzecim, w tym ograniczenie wglądu Wnioskodawcy ((...) sp. z o.o. sp. k.) oraz (...) S.A. do przedmiotowego opracowania”, wskazując, że dokument ten zawiera informacje istotne z punktu widzenia interesu państwa bo dotyczące funkcjonowania (...), a w konsekwencji podlegające najwyższym standardom i wymogom ochrony (k. 195-207 akt adm.). Ponadto (...) S.A. wskazało, że fragmenty ww. ekspertyzy, które mogą zostać udostępnione (...) sp. z o.o. sp. k. oraz Przedsiębiorstwu bez naruszenia tajemnicy prawnie chronionej, ujęte zostały w syntezie tego dokumentu, który stanowi załącznik nr 2 do pisma z dnia 8 kwietnia 2015 r. (k. 208- 216 akt adm.).

Z uwagi na ochronę ważnego interesu państwowego Prezes URE wyłączył prawo (...) sp. z o.o. sp. k. i (...) S.A. do wglądu do ww. ekspertyzy (postanowienie z 23 kwietnia 2015 r., znak: (...), k. 218- 220 akt adm.).

W piśmie z 11 czerwca 2015 r. (...) dodatkowo wskazało, że dla przyłączenia FW N. „konieczne jest zrealizowanie inwestycji [opisanej w pkt. 4.1. projektu warunków przyłączenia] polegającej na przebudowie istniejącej rozdzielni 110 kV w stacji 110/15 kV D. (obecnie pracującej w systemie jako stacja „odczepowa”) do układu H5 (z ewentualną zabudową pola 110 kV dla przyłączenia FW (...)) wraz z jednoczesnym jej włączeniem przelotowo do istniejącej linii 110 kV W. - C.” oraz, że zadanie to jest ujęte w poz. 513 (tabela 43 w Planie Rozwoju na lata 2014 -2019) „z planowanym rozpoczęciem jego realizacji w roku 2019 (kwota ujęta w tym planie przewidziana była na prace przygotowawcze i projektowe). Natomiast realizacja robót budowlano - montażowych zakładana jest na lata 2020/2021 (w ramach kolejnego planu rozwoju).” (k. 235-236 akt adm.).

Pismem z 1 lipca 2015 r. W. poinformowała Prezesa URE, że „Strony podjęły negocjacje ukierunkowane na ugodowe rozstrzygnięcie sporu będącego przedmiotem niniejszego postępowania administracyjnego, w związku z czym Stronom potrzebny jest pewien okres czasu na dokonanie wszelkich obustronnych uzgodnień w tym zakresie” i wniosła o zawieszenie niniejszego postępowania (k. 240 akt adm.), wobec czego Prezes URE zawiesił postępowanie administracyjne na podstawie art. 98 § 1 kpa (postanowienie z 29 lipca 2015 r., znak: (...), k. 245- 246 akt adm.).

Następnie W. pismami z 27 kwietnia 2016 r. zwróciła się o podjęcie postępowania oraz oświadczyła, że wnosi o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej (...) danego źródła energii o mocy przyłączeniowej 15,8 MW (k. 247- 249 akt adm.).

W związku z powyższym Prezes URE podjął postępowanie administracyjne (postanowienie z dnia 12 maja 2016 r., znak: (...), k. 250 akt adm.) i poinformował strony, że obecnie jest prowadzone w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej FW (...) o mocy przyłączeniowej 15,8 MW. Jednocześnie Prezes URE wezwał (...) do przedstawienia wyjaśnień, czy w związku ze zmniejszeniem przez W. wnioskowanej mocy przyłączeniowej źródła ulegnie zmianie zakres rozbudowy sieci dystrybucyjnej niezbędny dla prawidłowej pracy sieci po przyłączeniu tego źródła, w odniesieniu do zakresu przedstawionego w projekcie warunków przyłączenia sporządzonego dla FW N. o mocy przyłączeniowej 33,7 MW (pismo z 12 maja 2016 r., k. 251- 252 akt adm.).

Stosowne wyjaśnienia oraz dokumenty zostały przedstawione przez (...) pismem z 31 maja 2016 r. (k. 253- 254 akt adm.). (...), wskazując na potrzebę wykonania konkretnych inwestycji opisanych w warunkach przyłączenia wyraziło opinię, iż nadal, również w odniesieniu do FW (...) o mocy przyłączeniowej 15,8 MW, nie będą istniały techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci przedmiotowego źródła w IV kwartale 2018 r. bez realizacji tychże inwestycji, jak też bez pozytywnego uzgodnienia projektu warunków przyłączenia z OSP. Ponadto odniósł się do ograniczeń wynikających z planów rozwoju. Oświadczył, że „w poz. 513, tab. 43 planu rozwoju (...) na lata 2014 - 2019 jest ujęte zadanie inwestycyjne, o którym mowa w ww. lit. a), związane z przebudową stacji 110/15 kV D.. Niemniej nakłady przewidziane w ramach tego planu na rok 2019 dotyczą jedynie prac przygotowawczych i projektowych, natomiast nie przewidziano nakładów dla realizacji pozostałych prac związanych z przebudową stacji 110/15 kV D.” oraz, że „w poz. 4661, tab. 43 planu rozwoju na lata 2014 -2019 inwestycyjne, o którym mowa w ww. lit. c). Przewiduje się jego ukończenie do końca 2016 r.”

W. przedstawił stanowisko w sprawie pismem z 9 czerwca 2016 r. (k. 256- 257 akt adm.).

Do akt sprawy został załączony plan rozwoju (...) S.A. na lata 2017 – 2020 (k. 258 akt adm.).

Pismem z 5 lipca 2016 r. Prezes URE zawiadomił strony o zakończeniu postępowania dowodowego, a także poinformował o przysługującym im prawie do zapoznania się z zebrany materiał dowodowy i złożenia ewentualnych dodatkowych uwag i wyjaśnień, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego zawiadomienia. Jednocześnie strony zostały pouczone, że niezapoznanie się w powyższym terminie z aktami sprawy będzie uznane za rezygnację z

możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego (k. 260 akt adm.). Strony otrzymały ww. zawiadomienie w dniu 12 lipca 2016 r. (k. 260a i 260b akt adm.).

W dniu 11 lipca 2016 r. wpłynęło pismo W. zawierające wniosek o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej (k. 261-263 akt adm.).

Przedsiębiorstwo w wyznaczonym terminie nie skorzystało z przysługującego mu uprawnienia do zapoznania się z zebrany materiałem dowodowym oraz nie przedstawiło dodatkowych wyjaśnień i dokumentów. Z uprawnienia tego skorzystała Spółka, która po zapoznaniu się z materiałem dowodowym zebrany w sprawie przedstawiła swoje stanowisko w piśmie z dnia 25 lipca 2016 r. (k. 266-269 akt adm.).

27 października 2016 r. Prezes URE wydał zaskarżoną Decyzję, stwierdzając w niej, że na Przedsiębiorstwie nie ciąży obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej instalacji odnawialnego źródła energii pn. farma wiatrowa „N. (...)” o mocy przyłączeniowej 15,8 MW, planowanego na terenie gminy N. (k. 270- 279 akt adm.).

Zgodnie z Planem Rozwoju (...) na lata 2014-2019 zakończenie realizacji zadania inwestycyjnego w zakresie „dostosowanie istniejącej linii 110 kV A. - C.” zostało przewidziane na rok 2016, co potwierdza stosowny wyciąg sporządzony z Tabeli 43 tego planu (k. 176 akt adm.). Natomiast w aktualnym Planie Rozwoju na lata 2017 - 2020, na zadanie inwestycyjne „budowa rozdzielni 110 kV w układzie H5, budowa rozgałęźnego słupa linii 110 kV, budynek rozdzielni 15 kV z nastawnią, montaż (...) na linii 110 kV C. - D.” zostały przewidziane nakłady wyłącznie na prace projektowe i przygotowawcze a realizacja inwestycji została przesunięta na lata poza perspektywę Planu, co zostało potwierdzone stosownym wyciągiem sporządzonym z Tabeli 43 tego planu (k. 258 akt adm.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w trakcie postępowania administracyjnego, niekwestionowanych przez strony.

Sąd nie dopuścił dowodu z opinii biegłego z dziedziny rachunkowości w celu dokonania oceny analizy efektywności ekonomicznej przyłączenia do sieci elektroenergetycznej zainteresowanej instalacji odnawialnego źródła energii pn. farma wiatrowa „N. (...)” o mocy przyłączeniowej 15,8 MW, ponieważ wytwórcy energii elektrycznej nie są obciążani opłatami dystrybucyjnymi za wprowadzaną do sieci energię elektryczną, dlatego zainteresowana nie osiągnie z tytułu przyłączenia ww. farmy wpływów, które mogłyby zostać wzięte pod uwagę przy analizie efektywności ekonomicznej przedsięwzięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu, wobec braku podstaw do jego uwzględnienia.

W ocenie Sądu, Prezes URE, działając w ramach - wynikającej z art. 8 ust. 1 p.e. - kompetencji do rozstrzygania spraw spornych dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, prawidłowo uznał, że na przedsiębiorstwie energetycznym (...) nie ciąży obowiązek przyłączenia do sieci instalacji odnawialnego źródła energii w postaci farmy wiatrowej „N. (...)” z uwagi na brak warunków technicznych i ekonomicznych przyłączenia.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 p.e. przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne odmówi zawarcia umowy o przyłączenie do sieci lub przyłączenia w pierwszej kolejności instalacji odnawialnego źródła energii, jest obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić o odmowie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i zainteresowany podmiot, podając przyczyny odmowy. Obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci nie dotyczy przypadku, gdy ubiegający się o zawarcie umowy nie ma tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, obiektu lub lokalu, do których paliwa gazowe lub energia mają być dostarczane.

Sąd zważył, że publicznoprawny obowiązek przyłączenia do sieci podmiotu ubiegającego się o przyłączenie wynikający z powołanego przepisu art. 7 ust. 1 p.e. nie ma charakteru bezwzględny, bowiem przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii, jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania, tylko jeśli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Warunki te mają charakter obiektywny. Są niezależne od woli stron ewentualnej umowy oraz ich działań.

Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii jest więc zwolnione z tego obowiązku jedynie w sytuacjach wskazanych w ustawie Prawo energetyczne, tj.:

- 1) gdy brak jest warunków technicznych lub ekonomicznych przyłączenia,
- 2) gdy żądający zawarcia umowy nie spełnia warunków przyłączenia do sieci i odbioru,
- 3) gdy ubiegający się o przyłączenie do sieci nie ma tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości, obiektu lub lokalu, do których energia ma być dostarczana (art. 7 ust. 3).

Z orzecznictwa Sądu Najwyższego, w szczególności zaś z wyroków z 11 kwietnia 2012 r. (sygn. akt III SK 33/11, OSNP 2013 nr 9-10, poz. 120) oraz z 22 maja 2014 r. (sygn. akt III SK 51/13, LEX nr 1738509) wynika, że aktualizacja obowiązku przyłączenia do sieci uzależniona jest od spełnienia dwóch przesłanek w postaci istnienia technicznych i ekonomicznych warunków przyłączenia. Zarówno pojęcie warunków technicznych, jak i pojęcie warunków ekonomicznych nie zostały przez ustawodawcę zdefiniowane.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z 22 października 2014 r. (sygn. akt III SK 13/14, LEX nr 1532679) zajął stanowisko, iż „Techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia należy zawsze odnosić do konkretnego obiektu, jaki ma być przyłączany z uwzględnieniem treści składanych w toku procesu ubiegania się o przyłączenia oświadczeń woli jego stron, a także całego kontekstu funkcjonowania przedsiębiorstw sieciowych, zasad i mechanizmów rozbudowy infrastruktury sieciowej (w szczególności zaś jej finansowania) oraz inwestycji w nowe moce przyłączeniowe. Nie ulega wątpliwości, że samodzielnie postrzegana przesłanka technicznych warunków przyłączenia odnosi się do istniejącej już w dacie wydawania warunków przyłączenia możliwości przyłączenia nowo budowanej instalacji wytwórczej do sieci przedsiębiorstwa obciążonego obowiązkiem zawarcia umowy przyłączeniowej. Można także przyjąć, że przesłanka technicznych warunków przyłączenia jest spełniona, gdy warunki takie zaistnieją w planowanej dacie zawarcia umowy przyłączeniowej w związku z prowadzonymi przez przedsiębiorstwo sieciowe pracami modernizacyjnymi. W przypadku, gdy prace takie nie są prowadzone (ewentualnie planowane z terminem realizacji pozwalającym na przyłączenie nowej instalacji w terminie określonym w warunkach przyłączenia), przesłanka technicznych warunków przyłączenia traci samoistny charakter, gdyż o tym czy i kiedy takie warunki zaistnieją decydować będzie przesłanka ekonomicznych warunków przyłączenia, która rzutuje na zakres obowiązku sfinansowania przez przedsiębiorstwo sieciowe prac niezbędnych do przyłączenia nowych instalacji wytwórczych.” Tym samym istnienie warunków technicznych skorelowane jest z istnieniem warunków ekonomicznych.

Natomiast w ocenianym w niniejszej sprawie przypadku brak jest warunków technicznych przyłączenia farmy wiatrowej „N. (...)” do sieci (...) S.A., zaś brak warunków ekonomicznych powoduje niemożność przeprowadzenia prac, które miałyby w dalszej perspektywie czasowej stworzyć sprzyjające przyłączeniu warunki techniczne.

Jeśli chodzi o warunki techniczne podkreślenia wymaga, że warunkiem niezbędnym dla umożliwienia przyłączenia instalacji FW (...) o mocy 15,8 MW jest realizacja następujących zadań inwestycyjnych (wymienionych w projekcie warunków przyłączenia znak: (...) z dnia 22.10.2014 r.):

- a) przebudowa istniejącej stacji (...) (obecnie pracującej w systemie, jako stacja „odczepowa”), w tym rozdzielni 110 kV do układu H5 (lub 1S) oraz dostosowanie zabezpieczeń w sąsiedniej stacji 110/15 kV C.; przebudowaną stację (...)

należy włączyć przelotowo do istniejącej linii 110 kV W.-C. (pkt 4.1., 4.10. do 4.12. oraz 4.14. projektu warunków przyłączenia);

b) dobudowa pola 110 kV dla potrzeb FW (...) w przebudowywanej stacji (...) (pkt 4.2. do 4.9. oraz 4.15. do 4.17. projektu warunków przyłączenia);

c) modernizacja (dostosowanie do zwiększonej temperatury granicznej z +40°C do +80°C) linii 110 kV A.-C. (pkt 4.18.1. projektu warunków przyłączenia).

Przedmiotowe przyłączenie może zostać zrealizowane do istniejącej sieci elektroenergetycznej Zainteresowanego, przy czym warunkiem niezbędnym dla umożliwienia przyłączenia instalacji FW (...) o mocy 15,8 MW do sieci dystrybucyjnej 110 kV i wyprowadzenia energii elektrycznej wytworzonej w tym źródle, jest realizacja prac polegających na:

- wzmocnieniu sieci poprzez (i) przebudowę stacji (...) stanowiącej planowane miejsce przyłączenia i dostosowaniu zabezpieczeń w sąsiedniej stacji 110/15 kV C. (w zakresie wskazanym w punkcie a, którego wykonanie pozwoli na bezpieczną pracę obu tych stacji po przyłączeniu i rozpoczęciu pracy przedmiotowego źródła) oraz (ii) modernizacji linii 110 kV A.-C. (w zakresie wskazanym w punkcie c, którego wykonanie pozwoli na wyprowadzenie energii elektrycznej wytworzonej w przedmiotowym źródle),

- budowie przyłącza poprzez dobudowanie pola 110 kV w stacji (...) (zakres inwestycji wskazany w punkcie b).

Ze sporządzonej ekspertyzy wpływu przyłączenia farmy wiatrowej „N. (...)” na pracę i parametry (...) wynika bowiem, że przyłączenie tego źródła do (...) przy uwzględnieniu ograniczenia mocy źródła do 15,8 MW - byłoby możliwe po dokonaniu modernizacji istniejącej sieci dystrybucyjnej 110 kV w zakresie: przebudowy istniejącej stacji (...) i dostosowania zabezpieczeń w sąsiedniej stacji 110/15 kV C. oraz dostosowania linii 110 kV A.-C. do zwiększonej temperatury granicznej z +40°C do +80°C. Wskazane zadania inwestycyjne zostały wyszczególnione w pkt. 4.1., 4.10. do 4.12. i 4.14. oraz pkt 4.18.1. projektu warunków przyłączenia sporządzonego przez Przedsiębiorstwo.

Nie powinien zatem budzić wątpliwości fakt, że przyłączenie FW (...) o mocy 15,8 MW nie może nastąpić bez niezbędnej modernizacji sieci elektroenergetycznej wymaganej dla zapewnienia bezpieczeństwa jej funkcjonowania, a skoro tak, należało stwierdzić, że w momencie oceny, ze względu na obiektywne techniczne ograniczenia, a co za tym idzie bezpieczeństwo funkcjonowania systemu energetycznego na danym obszarze, nie było możliwości przyłączenia tego źródła.

W tym miejscu wskazać trzeba, że wprawdzie art. 7 ust. 5 p.e. stanowi, że przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane zapewnić realizację i finansowanie budowy i rozbudowy sieci, w tym na potrzeby przyłączania podmiotów ubiegających się o przyłączenie, na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1-4, 7 i 8 i art. 46 oraz w założeniach lub planach, o których mowa w art. 19 i 20, aczkolwiek w powołanym uprzednio wyroku z 11 kwietnia 2012 r. (sygn. akt III SK 33/11), Sąd Najwyższy wyjaśnił, że obowiązek rozbudowy sieci na potrzeby przyłączenia farmy wiatrowej nie może być wywodzony z treści art. 7 ust. 5 p.e. Przepis ten nakłada na niektóre przedsiębiorstwa energetyczne obowiązek rozbudowy sieci oraz finansowania rozbudowy sieci na potrzeby przyłączania różnych podmiotów. Jednakże ten obowiązek nie ma charakteru bezwzględny i aktualizuje się na określonych w tym przepisie warunkach. Spoczywa on na przedsiębiorstwie energetycznym tylko i wyłącznie w zakresie wynikającym z przepisów wykonawczych, wydanych na podstawie art. 9 i 46 p.e. oraz w zakresie wynikającym z założeń lub planów, o których mowa w art. 19 i 20 p.e. Obowiązek ten istniałby więc tylko wówczas, gdyby dana instalacja przewidziana była w planach lub założeniach do planów, o których mowa w art. 19 i 20 p.e.

Tymczasem, jak wynika z akt sprawy Gmina N. nie uwzględniła FW (...) o mocy 15,8 MW ani w założeniach, ani w planie, o których mowa w art. 19 i 20 p.e., a do których odsyła przepis art. 7 ust. 5 tej ustawy, gdyż Gmina nie posiada założeń, jak również wymienionego planu.

Zaznaczenia jednak wymaga, że inwestycje w sieci konieczne do przyłączenia mogą być finansowane poprzez plan rozwoju przedsiębiorstwa energetycznego. Plan ten przewiduje bowiem nakłady na inwestycje związane z przyłączeniem nowych źródeł, czyli również na modernizację i rozbudowę sieci, zaś środki na opisane w planie cele pochodzą z taryf zatwierdzanych przez Prezesa URE.

Tym niemniej z materiału dowodowego wynika, że:

- wykonanie modernizacji linii 110 kV A.-C. zostało ujęte w Planie Rozwoju Zainteresowanego na lata 2014-2019 i zakończenie realizacji tego zadania zostało przewidziane na rok 2016,
- w aktualnym Planie Rozwoju na lata 2017 - 2020 na wykonanie przebudowy stacji (...) (planowane miejsce przyłączenia) i dostosowania zabezpieczeń w sąsiedniej stacji 110/15 kV C. zostały przewidziane nakłady wyłącznie na prace projektowe i przygotowawcze, a w związku z czym brak jest możliwości określenia, czy i ewentualnie kiedy inwestycja ta zostanie zrealizowana.

Brak uwzględnienia FW (...) w założeniach lub planie, o których mowa w art. 19 i 20 p.e., jak również brak uwzględnienia w aktualnym Planie Rozwoju całego zakresu inwestycji, której wykonanie pozwoliłoby na dostosowanie sieci elektroenergetycznej w wymaganym zakresie oznacza, że Zainteresowany nie ma zagwarantowanych odpowiednich środków finansowych na wykonanie całego zakresu niezbędnej modernizacji sieci dystrybucyjnej. Natomiast w sytuacji, kiedy modernizacja sieci na potrzeby przyłączenia FW (...) nie jest ujęta w założeniach oraz planach, o których mowa w art. 19 i 20 ww. ustawy, brak jest podstaw prawnych dla ustalenia wobec Zainteresowanego obowiązku modernizacji na własny koszt sieci energetycznej w celu przyłączenia obiektu powódki.

Brak środków na zakończenie wszystkich niezbędnych dla przyłączenia inwestycji, świadczy zatem o braku warunków ekonomicznych przyłączenia.

Tezy tej nie zmienia fakt, iż podmiot przyłączany uiszcza tzw. opłatę za przyłączenie do sieci, o której mowa w art. 7 ust. 8 pkt 3 p.e. Przedmiotowa opłata oprócz tego, że pobierana jest po spełnieniu warunków z art. 7 ust. 1 p.e., pokrywa koszt inwestycji prowadzonych w celu bezpośredniego przyłączenia źródła energii, a nie koszt inwestycji wykonywanych w celu rozbudowy sieci dystrybucyjnej, który leży po stronie operatora sieci dystrybucyjnej. Skoro bowiem jest to „opłata za przyłączenie do sieci”, to jest opłata za zespolenie (złączenie) instalacji nowego wytwórcy energii z siecią przedsiębiorstwa energetycznego. Ponieważ jest to opłata za zespolenie przyłączanej instalacji z istniejącą siecią, powinna obejmować tylko nakłady na wykonanie owego zespolenia. Nie może natomiast obejmować nakładów na rozbudowę (modernizację) sieci przedsiębiorstwa energetycznego celem akomodacji nowych instalacji dostarczających energię. Natomiast w niniejszej sprawie stwierdzono, że taka modernizacja sieci jest potrzebna do przyłączenia farmy powódki, toteż opłata za przyłączenie nie może jej sfinansować.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że wobec nietrafności zarzutów naruszenia art. 7 ust. 1 i 5 p.e. odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie, a zaskarżona Decyzja odpowiada prawu.

Odnosząc się zaś do zarzutów powódki naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 7 i art. 77 § 1 kpa Sąd stwierdził, że ewentualne naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego nie mogło mieć w niniejszej sprawie znaczenia, ponieważ Sąd dokonał ponownej oceny stanu faktycznego i prawnego. Rolą Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie jest bowiem kontrola prawidłowości postępowania prowadzonego przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W ramach pierwszoinstancyjnego postępowania przed tym Sądem strona może przedstawić wszystkie okoliczności faktyczne i dowody na potwierdzenie zasadności swojego stanowiska, tak więc ewentualne uchybienia postępowania administracyjnego nie mogły skutkować wzruszeniem Decyzji.

W tym stanie rzeczy, Sąd na podstawie art. 479⁵³ § 1 kpc oddalił odwołanie.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na mocy art. 98 i 99 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Stronie pozwanej oraz zainteresowanej jako wygrywającym spór Sąd przyznał więc od powódki zwrot

kosztów wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalonego w przypadku pozwanego na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.), zaś w przypadku zainteresowanej na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.), przy czym dla zainteresowanej doliczony został koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSO Anna Maria Kowalik